

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2002/0560.06

הדף היומי 604, רמות

מספר הוועדה : 49

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ג באלול תשפ"ה (16.9.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 10:00

שעות סיום הוועדה : 17:22

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר את התיק הבא?

לאה שובר:

פותחת אותו. אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם נושא קנייני,

אריאל גולן:

אם יש רוב, אין רוב.

אליעזר ראוכברגר:

גם התיק הבא הוא קנייני,

לאה שובר:

טוב, אנחנו בתיק 2002/560.6, אנחנו נמצאים ברמות, ברחוב הדף היומי 604, מדובר בבקשה לתוספת בנייה, תוספות הבנייה בתחום קווי הבניין וריצוף חצר. בעצם נושא ריצוף החצר, אנחנו קיבלנו תימוכין ענייני ובאמת פה יש התנגדות לקטע של הבינוי בשטח משותף והם התקבלו על זה, ברעיון ה - , הרעיון היה להביא את זה בכלל להכרעה בלי לזמן,

אליעזר ראוכברגר:

כמה הסכמות יש להם? מתוך?

לאה שובר:

אני אפתח שנייה את ההסכמות.

אריאל גולן:

רגע, מתוך כמה זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה מתוך כמה? קודם כל כמה, אחר כך מתוך כמה.

אריאל גולן:

נראה שיש שמה איזה רשימה של איזה 7, 8,

אליעזר ראוכברגר:

שמונה, שמונה מתוך?

לאה שובר:

שמונה מתוך צריכים לראות את זה, (לא ברור) שלוש.

אריאל גולן:

מה זה? איפה זה?

לאה שובר:

אוקי, למגורים מבנה 3, כן.

יואל שבת:

זה נראה בדצמבר 23,

אליעזר ראוכברגר:

מה בדצמבר?

אריאל גולן:

זה תיק.

(מדברים ברקע)

לאה שובר:

יש לנו 13 דיירים, יש לנו 8 חתימות,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

לאה שובר:

13 דיירים ו- 8 חתימות.

אליעזר ראוכברגר:

אז יש לו 8 מתוך 13. זה גבולי, לא?

לאה שובר:

נקודה 6, בוא נראה שנייה אם המבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

זה 8.5,

לאה שובר:

רק שנייה, בוא נראה יכול להיות שזה לא כולל המבקשים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת, אולי 6.

לאה שובר:

שנייה, אבל יש לי פה גם את המבקש עצמו, בסדר, אז יש לי 9.

יואל שבת:

צריך לעשות פה הליך פרסומי, אני, אין לי מה,

לאה שובר:

אנחנו בסדר, טוב? אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

9 זה בסדר.

לאה שובר:

9, כאילו כולל המבקש, המבקש לא, רציתי לראות אם המבקש לא (לא ברור), מבחינת החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

עם המבקש זה 9,

לאה שובר:

זה 9,

אליעזר ראוכברגר:

כי 8 זה גבולי.

לאה שובר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

8.5 כאילו צריך.

לאה שובר:

אז זו תת חלקה, רק אני באמת רוצה תת חלקה 13, בסדר, אין בעיה. אז אנחנו בסדר. 9 זה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

1.3 כפול 66,

לאה שובר:

כן, זה 8.6.

אליעזר ראוכברגר:

זה 8.5, ומשהו, 8.6.

לאה שובר:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

8.58,

לאה שובר:

אז נכתוב 8 דיירים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עצמו הוא 9, זה מעל,

יואל שבת:

חתימות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. טוב, תכניסי את המתנגד, או, יש פה גם עו"ד,

יואל שבת:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מתנגדים, מבקשים?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אנחנו המתנגדים, רק שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אנחנו המתנגדים ויש פה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

יש גם את המבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, גברת לינדה.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גברת לינדה נמצאת?

לינדה ציפורה אסוס:

לינדה אסוס, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, את רוצה, אתה?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עו"ד שמואל פרלמוטר, מייצג אותה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בבקשה.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

ככה יהיה, הרקע, אני רק רוצה כמובן להבהיר דברים, המתנגדת לא סתם,

דובר לא מזוהה:

שמואל פרלמוטר?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

נכון, המתנגדת. לא סתם, מה שנקרא, אינה צרה בשכניה ולא רוצה שהם יבנו או ירחיבו את דירתם. הסיפור החל בעצם שהמבקשים החליטו, מה שנקרא להרחיב את דירתם. גם על חשבון השכנים, בלי להתחשב בשום דבר, לא בהוראות הדין, לא בשכנים לא בפגיעה בשכנים. ובעצם כשמסתכלים בבקשה מסומן כרגע לגבי החלונות למשל, שהם לא בנויים, לא נבנו לפי ההיתר או משהו. לא מדובר על מה שהיה שבעבר בנו אותם בצורה לא תקינה. פשוט המבקשים החליטו שהם משנים את הדברים, התחילו לחצוב, מה שחצבו, סיפחו מאחורה את המחסנים לשטח הדירה, חצבו ודברים ובוזה בעצם פגעו בכל הבניין, כולל בדירה של המבקשת, המתנגדת בלי היתרים ובלי דברים. נעשו פניות לעירייה, יצאו צווי הפסקת עבודה, יצא צו מבנה, מבנים מסוכנים, המשיכו לבנות, וצפצפו על הכול. המתנגדת נאלצה לגשת ללשכת המפקחת על המקרקעין ולנהל הליך למניעה כמובן בהתחלה צו מניעה לעצירת העבודות הבנייה, כשגם אחרי זה כמובן המשיכו ודברים, ואחרי זה עד לפסק דין ביחס לדברים. רק עכשיו, אחרי שיש את הפסק דין הסופי, אז הם מנסים מה שנקרא להכשיר דברים ולהציג כאילו הכול, הכול בסדר. עכשיו אני אומר בנסיבות האלה צריך לראות כמובן את כל הדברים, ולהסתכל על הדברים בקונספט הנכון. המתנגדת אומרת בפועל, אחרי שסבלתי פגעו בבניין, בדירה שלי, הדירה נהיה סדקים ודברים. יש כמובן גם את חוות דעת מומחה שהיה. שנייה, שנייה. כן, אני לא נכנס גם לחוויה, חוות דעת הנדסית של העירייה שהמבנה הגיע דרגת סכנה ב', בגלל הדבר הזה. חוות דעת שמאי, השמאי מר יעקב פתאל שהגיע ובדק את הדברים. המפקחת על המקרקעין אביטל שרייבר, זיכרונה לברכה, ביקרה שמה בנכס. כן, כן, לצערנו. ביקרה שמה בנכס ורשמה ביחס לדברים והליקויים. כמובן שלא שילמו לה על זה שום דבר. לכן המתנגדת אומרת עם כל הכבוד, עכשיו כשבאים המבקשים ורוצים את הכול, אז עם כל הכבוד אין שום סיבה לתת להם, דבר ראשון כל החצר שמה בסגול מסמנים, מסמנים ריצוף חצר. מדובר בשטח משותף שבעצם

המבקשים רוצים לספח לדירה שלהם בלי שום הצדקה. עכשיו, אז אני אומר בפועל הם מתייחסים לעניין של אחוזי הבנייה. עכשיו התחשיב לפי והחישוב זכויות שמופיע בתשריט שלהם כביכול עושים איזה שהיא חלוקה כאילו בכל.

אליעזר ראובברגר:

תן לי רגע להפסיק אותך.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אתה מגיע לכאן במקומו של עורך דין רפאל בן שושן?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עו"ד רפאל,

אליעזר ראובברגר:

שהגיש את ההתנגדות,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

גם כן, אבל ההתנגדות הוגשה. אני אומר אחרי. אני אסביר, עורך דין רפאל בן שושן הוא כבר. הוא לא מייצג כרגע את המתנגדת. אני זה שמייצג אותה, אבל אני אומר בפועל הייתה הוגשה התנגדות לתכנית מסוימת. אחרי זה בוצעו אותה תכנית נדחתה, בוצעו שינויים. יש תכנית אחרת, אנחנו אני לא. לכן אני אומר.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, אני רק רוצה פשוט לומר דבר אחד, ההתנגדות של עורך דין בן שושן הייתה כולה קניינית,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

הייתה קניינית בעיקר.

אליעזר ראובברגר:

כל מה שאמרת עד עכשיו לא הוזכר, אפילו לא במילה ואפילו לא ברמז בהתנגדות. אנחנו, איך אומרים? גם שגם כשלמדנו את התיק וגם כשקראנו את ה - , את כל את כל המכתב המפורט הארוך של 4 עמודים, 5 עמודים של עורך דין בן שושן, למדנו את זה וגם יש לנו פה יועצת משפטי וכל חברי הוועדה ודרג מקצועי התייחסו לזה גם לפני שנכנסתם. כל מה שביקשתי מהצוות המקצועי,

עו"ד שמואל פרלמוטר :

לבדוק,

אליעזר ראוכברגר :

זה לבדוק את הנושא הזה. עכשיו אתה בא ומעלה דברים חדשים לגמרי. א', אינני יודע אם המבקשים נערכו לדברים האלה להשיב לך. יכול להיות שכן, יכול להיות שלא, אבל אנחנו כחברי ועדה וגם הצוות המקצועי בוודאי ובוודאי שלא נערך לזה. לא ידענו שאתם בכלל להעלות את הטענות האלה, ואת הדברים האלה לגבי הנושאים הקניינים. אתה רוצה לטעון תטען. אני מתאר לעצמי שהם נערכו להשיב, וגם אנחנו כצוות מקצועי טיפלנו בזה.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

אז אני לכן אני אסיים עוד פעם, אשלים עוד טיפ טיפה ואני אעשה כמובן אסיים, אני אומר יבהיר שהדברים האלה כמובן מה שהיה לא חדש, יש לי אם רוצים. כמובן, אפשר להציג גם את התצהירים שלהם בפני המפקחת. גם את פסק הדין,

אליעזר ראוכברגר :

יש, אני לא אומר, שאין לך זכות להציג את ההתנגדות הזאת,

עו"ד שמואל פרלמוטר :

נכון, נכון, נכון, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר :

אבל יש דרך לעשות אותה, לא ככה,

עו"ד שמואל פרלמוטר :

אני,

אליעזר ראוכברגר :

להפתיע אותנו, שאני לא יודע איך להתמודד עם זה, אני לא יודע, לא למדתי, לא קראתי, לא שום דבר,

עו"ד שמואל פרלמוטר :

נכון, אני עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר :

לא רק אני, גם חברי הוועדה גם, ראש הצוות, הרפרנטית, אני מתאר לעצמי שגם האדריכלית, וגם המבקשים.

עו"ד שמואל פרלמוטר :
לדעתי דווקא הם פחות, אבל.

אליעזר ראוכברגר :
אני לא יודע. לא שאלתי אותם. אין לי מושג. הם עוד לא דיברו. הם ידברו בתורם, כמובן.

עו"ד שמואל פרלמוטר :
אוקי. עכשיו אני אגיד אם אנחנו מסתכלים על הדברים מבחינת העניין כיום. בעצם על הדברים, אנחנו המתנגדת אומרת לגבי העניין, אם המבקשת בסיטואציה הזאת מבחינת הדברים, היא לא רוצה שיהיו שינויים נוספים, כדי שלא יהיו עוד פגיעות ודברים, לא פיצו אותה על הנזקים שנהיו, שהיו בעבר. אני לא מדבר על ההוצאות שנפסקו בהליכים שזה נפסק זה על עצם הצורך בהליך,

אליעזר ראוכברגר :
זה לא קשור לשולחן הזה.

עו"ד שמואל פרלמוטר :
נכון, לא, לא, נכון, אני אומר, ולכן עוד פעם, ולכן למרות שלא אמור להיות אני אומר מבחינת אני, אני שנייה אני לא נקדים את המאוחר. אני אתייחס קודם כל לעניין של חישוב זכויות. ואז לזה, אני אומר החישוב זכויות.

אליעזר ראוכברגר :
לאה, לאה, החישוב זכויות.

עו"ד שמואל פרלמוטר :
החישוב זכויות, המבקשים מתייחסים כביכול לחלוקה לפי מספר דיירים ודברים, רק מה שהם, מה שהם שוכחים יש בפועל הזכויות רשומות בלשכת רישום המקרקעין, יש בית משותף ולכל דירה יש חלקים ברכוש המשותף, למבקשים יש 7 חלקי 230, ועוד פעם אם נכנסים לבניינים הם פיצלו פה, התייחסו גם רק לשני מבנים מתוך ה - 3 מבנים, כי לאחד למבנה אחד יש תב"ע שנמצא במסגרת תב"ע שונה. אז אני אומר עדיין מדובר על 174 מתוך 230 חלקים של הזכויות המשותפות ביחס, לפי החישוב הזה, בפועל, לדירה של המבקשים אמור להיות החלק היחסי רק 14.87 מטר, ולא 20 מטר. לא מחלקים את זה לפי מספר דירות יש, יש דירות שיש להם יותר חלקים ברכוש המשותף ויש כאלה שפחות. וביחס לדברים האלה, עכשיו בפועל, אם אנחנו מסתכלים, אנחנו אומרים בתוכנית. אם אפשר להציג, להציג שוב אני אגיד מאחורה יש איפה מחסנים שבפועל כיום כבר מהווים חלק

מהדירה. בצד ימין זה לא מטבח מוצע, אלא זה מטבח קיים, ובצד שמאל זה חדר קיים. אנחנו לא נתנגד שזה יאושר, כי זה המצב בפועל, וכמובן כיום מה שנקרא. כל התחלה של שינוי בזה רק עלול לעשות נזק לצדדים, ולכן אנחנו כמובן לא נתנגד לאישור של זה. אותו דבר אם מסתכלים גם החצר האנגלית, שמובילה בעצם אוורור לזה, לא משמעותי מבחינתנו. עוד פעם אנחנו אין לנו התנגדות שזה יאושר. מה?

חיים כהן:

לא מתנגדים.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

נכון.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

מצד שני,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תלך, בוא תלך אולי למה אתה כן מתנגד.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אז אני אחדד. זה בדיוק מה שאני אומר, מצד שני, בצד השני, כל מה שמתוכם בסגול חוץ מהשטח של שמבקשים לעשות קירוי, קירוי שמתוכם באדום מדובר בשטח משותף שלא, בעצם מנסים בעצם באמצעות ההיתר כביכול סוג של להכניס את זה לדירה שלהם, לנכס את זה לדירה שלהם. אין שום סיבה שזה ייהפך להיות חצר פרטית ובפועל, גם אם כל צורת התנהלות של מה שהיה לפני, וכמובן אנחנו אומרים זה נגיסה בשלבים. אז עכשיו זה יאושר, כן,

אריאל גולן:

שתי שליש,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

מה? בסדר, אני אומר, עדיין, עם כל הכבוד, עדיין,

אריאל גולן:

לפי החוק, אפשר,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עוד פעם, אפשר, אפשר הכול,

דובר לא מזוהה:

לא, יש 12 זה,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אני אומר, אני לא אומר, אפשר לעשות הכול. הרבה דברים. אפשר לעשות, הרבה דברים אפשר לעשות. בסופו של דבר צריך לשקול את כל הנתונים ולהחליט האם נכון לבצע את הדברים האלה. עם שקלול של כל הנסיבות, בין היתר כל ההתנהלות עד עכשיו, ושל החריגות מהיתרים ודברים, ואותו דבר. לכן אני אומר, וגם בשטח של ה - , שמבקשים קירוי גג רעפים מוצע, אני אומר אם מדברים על העניין של שינוי פתחים שבוצע בפועל, של החלונות שיהיה באופן שנשאר עכשיו, אנחנו כרגע לא, בכפוף לזה שלא ייעשו עוד תוספות בנייה ועוד שינויים, לא נתנגד גם לזה, שהם יאושרו כפי שהם, כפי שהם נמצאים היום. אבל אין מקום להוסיף עכשיו לקרות את זה בגג רעפים. בעצם אנחנו כבר יודעים מה שנקרא, זה כבר נכנס.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אתה אומר גג רעפים. מצד שני, יש פה כתוב פרגולה, זה,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

רשום, אני, אני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה, יש פה שתי, לשון ראשון ויש לשון שני,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

תסתכל למעלה מה רשום, קירוי גג רעפים מוצע.

אליעזר ראוכברגר:

גם כתוב פרגולה ממוצעת.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אז זה בדיוק מה שאני אומר. לכן אני אומר אני אומר בפועל אם כל השטח הזה.

אליעזר ראוכברגר:

האם זה פרגולה, אין לך בעיה?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אז זה בדיוק מה שאני אומר.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח גם שפרגולה.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

תלוי בזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא נשמע עוד מעט.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

זה בדיוק מה שאני אומר.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק מחדד את ה - ,

אריאל גולן:

גג רעפים,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק מחדד את הנושא.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

בדיוק, אני מחדד, ואני אומר.

אריאל גולן:

זה כן, כן.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אין לנו בעיה,

אריאל גולן:

בצד ימין, כן,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה פרגולה, לא בטוח בכלל שצריך היתר.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

נכון. בסדר, נכון, אני אומר עוד פעם. ואני אומר ראוי זה בסדר שיהיה פרגולה, שיעשו סוכה שם שהכול יהיה בסדר, אני אומר, אבל אם יסגרו את זה ברעפים כמובן אחרי זה צריך לסוכות בחצר, הלאה. ואז אחרי זה, זה נסגר. אנחנו יודעים שהזמני הופך לקבוע, במיוחד אצל אנשים ש - , כבר הראו שמבחינתם, למרות שצריך היתרים, יכולים לפעול גם בלי היתרים בדברים מסוימים. אז אני אומר זה הסיפור של הדברים. צריך לתקן את הדברים האלה, במיוחד בנסיבות האלה. גם ככה החוטא יצא נשכר ביחס לדברים מסוימים, אבל בסופו של דבר לפחות שהשכנים לא ייפגעו לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי משיב? משיבה?

בתיה מרקס:

אני אשיב.

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול, בבקשה.

בתיה מרקס:

השם שלי בתיה מרקס עורכת הבקשה. אז קודם כל אנחנו מבינים שמדובר פה בהרבה ענייני קניינים, וענייני שכנים שהם כבר לדעתי זה שנתיים מול המפקח על הבתים המשותפים, שנתן פסק דין שהוא חתם בפירוש שנותן 12 חודש כדי להוציא את ההיתר הזה. זאת אומרת, שהמפקחת רואה

פה היתכנות להוציא את ההיתר. היא בדקה את החתימות שכנים, היא ראתה אותם. הוגשו בפתיחת התיק שני שליש חתימות שכנים כנדרש לדעתי אפילו יותר משני שליש. למעט המתנגדים נראה לי.

אריאל גולן:

יש 8 חתימות,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

זה לא נכון, מתוך, בדיוק, ויש,

בתיה מרקס:

מתוך 9,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

דבר ראשון התייחסו, הם התייחסו רק למבנה הספציפי ולא לבית המשותף בזה, ונתנו, והגיעו שמה,

בתיה מרקס:

לא לבית המשותף,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

והגיעו שמה, הביאו שמה, יש, שמה כן נתנו שני שליש.

בתיה מרקס:

עכשיו הנושא של ה - , גידור של החצר, קודם כל הם קנו את הדירה. אולי הם שינו גדר וכולה. אבל אפשר לראות שכל האזור, אנשים עשו את זה בצורה מאוד סבירה וגם פה זה בסך הכול להמשיך את המצב הקיים. רק לא כולם השכנים באו וצרה הייתה עיניהם. למרות זאת, הם הגישו היתר בנייה להכשרה כנדרש. הם לא חשבו שצריך.

אליעזר ראובברגר:

זה אין לו, אין לו,

בתיה מרקס:

כן,

אליעזר ראובברגר:

למצב הקיים הוא לא מתנגד.

בתיא מרקס :

הוא מדבר על ריצוף חצר.

אליעזר ראוכברגר :

אבל המצב הקיים הוא לא מתנגד, הוא מדבר על תוספות,

בתיא מרקס :

חלק מהחצר מוצמדת קודם כל נציין את זה, שחלק מהחצר מוצמדת כל המקום שמבוקשת פרגולה.
לא ביקשנו פרגולה על מקום משותף, נשארת חצר פתוחה. אלו חצרות יחסית, אפשר לראות
מוזנחות כשהן פתוחות לציבור, פה הם,

אליעזר ראוכברגר :

תסביר את אוזניי, זה פרגולה או שזה גג רעפים?

בתיא מרקס :

יש גג רעפים,

אליעזר ראוכברגר :

כי כתוב גם וגם.

בתיא מרקס :

גם וגם. יש פס קטן של גג רעפים שמקרה את הכניסה לבית. אם יש בעיה נוריד אותו, זה לא כזה.

אליעזר ראוכברגר :

אני אמרתי לך, אתה רואה?

בתיא מרקס :

כן,

לאה שובר :

תסתכלו רגע,

אליעזר ראוכברגר :

הפס הראשון, יש שם שלושה פסים.

אריאל גולן :

בחלק העליון כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

בחלק העליון הוא, הוא הרעפים וכל השאר הוא פרגולה.

בניה מרקס:

פרגולה,

לאה שובר:

רואים את זה בחתך, רואים את זה בחתך,

בניה מרקס:

אפשר לראות בחתך.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם הבנתי את זה ככה, אבל פה ניסו. גם יואל וגם עמנואל ניסו להגיד אחרת. לכן אני שאלתי, אני הבנתי. הבנתי שזה כמו שאת אומרת.

בניה מרקס:

אז אני אסביר. הבקשה פה מאוד פשוטה, יש פה בעצם שני נושאים. יש פה נושא אחד של הפיכת שירות לעיקרי. יש פה מחסנים שמוצמדים לדירה הזו ומבוקשים לשימוש עיקרי על פי הזכויות שחישבנו ועל פי תקדימים, יש פה כמה וכמה תיקים שאושרו על פי החישובים האלה, שכבר נבדקו עשרות פעמים, ועוד איזה שהיא חתיכת מבואה של פרוזדור שהיא באמת משותפת, ולכן הם הציגו גם שני שליש חתימות שכנים, המבואה הזאת צמודה למחסנים שלהם וחצר זה הכול. אין פה איזה שהם תוספות בנייה חיצוניות או דברים שמונעים מהם לקבל את החצר שנשארת פתוחה ומשותפת לכולם, זהו.

דוברת לא מזוהה:

החצר לא נשארת פתוחה.

בניה מרקס:

יש שער, הם יכולים גם להיכנס.

אליעזר ראוכברגר:

החצר נשארת משותפת,

בתי מרקס:

הם עושים את זה אגב,

אליעזר ראוכברגר:

למעט החלק המוצמד.

בתי מרקס:

כן, חצר לא מוצמדת קניינית.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאת מבקשת כרגע, אמרת מקודם שיש חלק שמהחצר שהיא מוצמדת.

בתי מרקס:

חלק פרטי,

אליעזר ראוכברגר:

היא פרטית,

אריאל גולן:

הכול מרוצף.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דוברת לא מזוהה:

זהו, לסמן, החלק שלנו.

בתי מרקס:

מוצמד אליהם.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

מה שבתוך האדום מוצמד,

בתי מרקס:

כל הפרגולה.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

זה השטח המוצמד.

בתיא מרקס :

כל הפרגולה, זה חצר מוצמדת.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

כל השאר לא מוצמד, משותף.

אליעזר ראוכברגר :

אז היא אומרת שכל זה יישאר פתוח וכולם.

בתיא מרקס :

הם גרים בקומה.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

אז שיבהירו למה,

בתיא מרקס :

יש, יש שם, מגודר.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

אין שום בעיה, שיבהירו בהיתר שזה מה שנקרא נשאר פתוח לכל הדיירים,

בתיא מרקס :

יש שער. יש שער, הם לא נועלים.

אליעזר ראוכברגר :

את מקבלת את הדרישה שלו.

בתיא מרקס :

מקבלים את הדרישה שיהיה שער שיישאר פתוח ולא נעול?

אליעזר ראוכברגר :

בהיתר שהוא משותף לכל הדיירים.

יואל שבת:

למה צריך להיות פה שער בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

לאה שובר:

שער זה אומר,

יואל שבת:

(לא ברור) שצריך להיות שער בכלל.

דובר לא מזוהה:

אנחנו מבקשים שימוש פרטי, שימוש,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

על זה אנחנו מתנגדים לשימוש הפרטי.

בתיא מרקס:

אבל יש גם פסיקה של (לא ברור), מאפשרת לנו להוציא היתר, יש פסיקה שיצאה,

דובר לא מזוהה:

כל זה כבר נידון, כל הסוגיות האלה נידונו.

בתיא מרקס:

זה נידון אצל המפקחת באריכות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ההיתר, המפקחת לא מורה לנו לאשר את זה.

בתיא מרקס:

נכון, היא אמרה שיש אפשרות,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

לא, לא,

בתיא מרקס :

להשתמש,

אליעזר ראוכברגר :

אפשרות, בסדר, זה שיקול דעת.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

זה דבר ראשון, הפסק דין של המפקחת הוא להסכמות ולא זה,

בתיא מרקס :

לא, אני אקרא להם,

אליעזר ראוכברגר :

יהיה לך, יש לך זכות תגובה. בוא תן לה רק להשלים את דבריה.

בתיא מרקס :

אוקי, זהו. אז כמו שאמרתי, בסך הכול מדובר על שטחים פנימיים שהיו רובם מוצמדים למבקשים, חוץ למבואה קטנה ליד המחסנים שגם צמודה למחסנים. אין לאף אחד מה לעשות בקטע הזה. ועל הריצוף בחצר הפרטית והמשותפת שאנחנו מבקשים על זה היתר עם הזכויות.

אליעזר ראוכברגר :

החצר שמבקשים שיהיה בשם פרטי זה על זה יש לכם גם לרוב?

בתיא מרקס :

לשימוש,

אליעזר ראוכברגר :

רוב, רוב חתימות?

בתיא מרקס :

כן. לא השתנה שום דבר מפתיחת התיק. הפוך, גרענו. היה איזושהו חלק שביקשנו, תוספת שגרענו, לא השתנה שום דבר מפתיחת התיק חתימות שכנים נעשו על גבי הרמוניקה. אני יכולה להציג את זה אם אין פה את הטופס אחד חתום.

אליעזר ראוכברגר :

אנחנו ראינו את זה לפני שנכנסתם.

לאה שובר:

ראינו את זה,

בתיה מרקס:

אז יש להם שני שליש לדעתי אפילו יותר משני שליש. הם אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש להם טיפה יותר. צריך 8.6, יש להם 9.

בתיה מרקס:

כן,

דובר לא מזוהה:

אפשר להביא גם עוד חתימות,

דובר לא מזוהה:

אפשר להביא עוד חתימות, רק לא נכנסו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני אומר, מה שיש כרגע לפנינו,

בתיה מרקס:

זהו, אז,

אליעזר ראוכברגר:

אין לדיין אלא מה שעינינו רואות.

בתיה מרקס:

מבחינתנו, ראוי שהבקשה הזאת תאושר. אנחנו רואים פה צרות עין בלבד, (לא ברור) ההבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להגיד, אין סיבה, ערב ראש השנה, לא לוותר. נישאר בתחום התכנון והבנייה לא בתחום.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה אדוני.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אז אני אגיד שני דברים. דבר ראשון, כמובן השטח המוצמד בלבד, הוא השטח שסומן בקו אדום בלבד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע לפני כן, אני רוצה לחזור לנושא של הרעפים והפרגולה, לפי איך שהיא הסבירה,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

הרעפים,

אליעזר ראוכברגר:

שזה רק שורה קטנה רעפים וכל השאר.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עוד יותר ממה שאני. אני אומר עוד פעם, אנחנו אומרים בשביל זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אתה לפי מה שאמרת קודם, הבנת שהכול רעפים,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

נכון, ועדיין אני מתנגד לעניין של הרעפים, אני אסביר כי הרעפים זה מה שנקרא ההתחלה של בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אם זה רצועה, גם אם זה רצועה צרה?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

גם, אני עוד פעם, למה רוצים לעשות? למה רוצים לעשות אותה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, הגברת בתייה, כמה?

בתייה מרקס:

זה רצועה של 60 ס"מ, 60, 70, אני לא זוכרת בדיוק את המידע.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה הפרגולה?

בתיה מרקס:

פשוט שיצאו לתוך שטח.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה הפרגולה?

בתיה מרקס:

המרפסת אגב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא מטר מרובע, כמה העומק?

דובר לא מזוהה:

שלוש בערך.

בתיה מרקס:

כל השטח המוצמד להם,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

זה רשום בשטח ההצמדה, השטח ההצמדה הרוחב שלו,

אליעזר ראוכברגר:

פרגולה 60 ס"מ רעפים.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

יש שלוש לפי התשריט בית משותף, זה 3.60, מהקיר החיצוני עד לגבול של הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה בדיוק מה שאמרו,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

60,

אליעזר ראוכברגר:

63, בסדר.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, אתם אומרים אותו דבר,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

אז אני אומר העניין הוא פה שאנחנו מתנגדים לרעפים לא רק בגלל עצם (לא ברור) והדברים, פשוט מאוד בגלל הניסיון המר עם ההתנהלות והדברים אומרים, ברגע שמתחילים עבודות, אנחנו לא יודעים איך הן מבוצעות, מה מבוצעות ומה הדברים. נכון שנקבעו בהסכמות, שיהיה פיקוח של מהנדס ויטלי, ויטלי חנין, שייתן כמובן הוראות לוודא מבחינת הדברים מה צריך לעשות כדי שפחות. אבל אנחנו סבורים, בנסיבות האלה שאין מקום לשנות את זה וצריכים לעשות את הכול לפרגולה. ואני אומר חוץ מזה, ההתנגדות המהותית יותר, זה לשטח הנוסף שרוצים שהוא שיהפך לחצר פרטית.

אליעזר ראוכברגר:

יש להם הסכמות. יש להם הסכמות. רוב הסכמות על פי הנדרש בחוק.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

ועדיין לא בהכרח, אין, לא בהכרח, יש היגיון שוועדה שועדת התכנון תאשר להם בהיתר להפוך את זה לחצר פרטית ולהשאיר לשכנים.

אליעזר ראוכברגר:

הם ילכו לוועד ערר, יגידו הוועדה נוהגת בנו, איפה ואיפה. במקום זה הם נתנו ככה ועכשיו הם לא נותנים לנו.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר :

יש, רגע, רגע, עו"ד, עו"ד הנכבד, איך תזכיר את השם רק, שמואל, בוא איך אומרים? אתה גם מופיע בבתי משפט בטח וכל זה. בסוף אסור לנו לעשות אפליה, אנחנו צריכים להיות עקביים. אנחנו צריכים להיות, איך אומרים? הגונים וישרים, אם נתתי לראובן אני רוצה לתת גם לשמעון. אם לא נתתי לראובן אני לא יכולה לתת לשמעון, אלא אם כן יש נסיבות מיוחדות.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

אני אומר יש פה.

אליעזר ראוכברגר :

פה זה סטנדרט,

עו"ד שמואל פרלמוטר :

הסיפור של הנסיבות.

עו"ד שמואל פרלמוטר :

זה סטנדרט פה,

עו"ד שמואל פרלמוטר :

זה ממש לא סטנדרט. עם כל הסיפור.

אליעזר ראוכברגר :

בוא תסביר לי איפה הנסיבות המיוחדות?

עו"ד שמואל פרלמוטר :

דבר ראשון כל ההיסטוריה, זה כל ההיסטוריה הקיימת, היא נסיבות מיוחדות. דבר שני, כמובן, ברגע שיש שכנים אחרים להפוך את החצר לגמרי משותפת לפרטית, ללא, ולהשאיר שכנים אחרים בלי חצר, כשבפועל כדי לאפשר להם מה שנקרא מצד אחד גם לסגור את השטח שהיה להם סוג של חצר שיישאר, יצרפו אותו חלק לבית ואז לאפשר עוד חצר נרחבת ולאחרים להשאיר בלי. עם כל הכבוד זה לא אין, אין, אין שום היגיון בזה.

אליעזר ראוכברגר :

אבל אם הרוב נותן להם את זה, מה אתה יכול לעשות? בוא, אנחנו, אנחנו חיים במדינה, אנחנו חיים במדינה דמוקרטית, זה יש תמיד רוב ומיעוט, אין מה לעשות, זה החיים.

דוד אלמקאיס:

דרך אגב, אם אפשר,

לינדה ציפורה אסוס:

זה החיים?

דוד אלמקאיס:

אי-אפשר להשתמש,

אליעזר ראוכברגר:

החיים שהולכים לפי רוב, כן, מה אפשר לעשות? לא חלילה לדרוס את זכויות המיעוט, אבל, בדיני תכנון ובנייה זה המציאות. מה אפשר לעשות?

דוברת לא מזוהה:

הם לא עוברים שם אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עזבי, זה לא רלוונטי, הוא רוצה מהיום והלאה לעבור,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

לעבור, לעבור על זה אתם התחייבתם אצל המפקחת שלא תנעלו ולא זה, ותאפשרו להגיע,

דוד אלמקאיס:

(לא ברור) להתחייב,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

לא,

דוד אלמקאיס:

תראה לי את זה, השערים פתוחים,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

עכשיו,

דוד אלמקאיס:

וגם, (לא ברור) חד-משמעית, על זה מדובר, אנחנו לא משחקים כמו שהם,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

לא, בוא,

דוד אלמקאיס:

יושב ראש הוועדה לפני ההיתר אמרנו,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

דברי,

לינדה ציפורה אסוס:

מדברים פה, עכשיו,

דוד אלמקאיס:

אמרנו לה, שכל זמן שלא יתקבל היתר, השערים יהיו פתוחים, כי כרגע זה רכוש משותף,

לינדה ציפורה אסוס:

זה לא אמת.

דוד אלמקאיס:

זה רכוש משותף, ולכן כרגע זה יישאר היתר, אנחנו קיבלנו על זה את הסכמות השכנים כמו שדובר וכמו שמצוין, אם אפשר, אני יכול להראות את המסמכים בצורה מפורשת שמתייחסת לחצר ובהינתן ההיתר כמובן, על זה מדובר. אנחנו מוכנים לא בהצמדה אלא בשימוש ייחודי, מה שנקרא של החצר, היות מכמה סיבות גם מבחינת, מבחינת פרטיות. זאת אומרת כל השטח מסביב זה, זה שבילים שעוברים בהם אנשים וממש צופים ישירות אל תוך הבית, א'. ב', השטח הזה הוא שטח מוזנח. זאת אומרת, אפשר לראות בשכונה שם הרבה שטחים כאלה מוזנחים ששנים לא נגעו בהם. ואדרבא, זה שאנחנו באנו, אימצנו את השטח הזה. זה נותן נראות אחרת לכל הסביבה. טיפוח סדר משום סיבה, זה הפוך, זה לתועלת. גם מבחינה סביבתית זה לתועלת ואין לאף אחד שום גישה ושום זיקת הנאה ישירה למקום הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

דוד אלמקאיס:

רציתי להגיד?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד משפט וזהו. נסיים את הדיון, כן,

לינדה ציפורה אסוס:

אני רוצה בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי עוד משפט ונסיים את הדיון. נתתי לך, כן.

לינדה ציפורה אסוס:

בסדר, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

לינדה ציפורה אסוס:

קוראים לי לינדה ציפורה אסוס, כמו סיפר את העורך דין שלנו וסליחה עם העברית שלי מאוד, הוא לא מגזים.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר גמור.

לינדה ציפורה אסוס:

אין לנו שום התנגדות שהוא שהם יכולים לקחת מחסנים, להפוך את זה למטבח אפילו אם לא יודעים אם עדיין הם, הם אמרו את זה לעירייה. לא נורא, אנחנו לא מתנגדים על דברים כאלה. רק אני רוצה להראות לכם. שהם עשו את השטח המשותף שטח פרטי, ובכל מקרה אפילו אם הייתי יודעת, רוצה לשים דברים בפנים, הם לקחו הכול כדי לשים את כל הבלגאן שלהם. ונעול היה כל הזמן, זה היה נעול וזה עובדות, יש לנו תמונות. מאוד מאוד משמעותי. עכשיו יש מישהו של העירייה שקוראים לו מוחמד, הוא הגיע הביתה. הוא ראה שהבית מאוד מאוד. זה מקלקל, את הבית, בסדר? הוא אמר שזה, סכנה ב/4, אז הם אמרו שלא מתאים להם את הנייר של העירייה, כי הוא ערבי, בסדר. אחר כך יש לנו יעקב פתאל שהוא מהנדס, שמאי הגיע הביתה לעשות, לעשות, לראות מה קורה עם הסדקים ושהם הרסו את הבית לגמרי, כי עשו הכול בלי שום היתר. הם אמרו כאילו לא ידענו שזה צריך היתרים, אבל הם בשיפוצים. המקצוע שלהם זה בשיפוצים. הם אמרו שיעקב פתאל

לא בסדר, כי אולי, אולי הוא מושחת. אז אלא אחד מושחת אחד שערבי לא מתאים להם. אני לא יודעת איך להסביר, שמה שתעשו ולחזור, כמו שאמרה זיכרונה לברכה את, את הגברת שרייבר, היא אמרה אם הם לא מקבלים את ההיתרים, שהם הופכים את זה איך שהיה. אבל לנו זה לא יעזור, כי הבית שלנו נהרסה. יש סדקים בכל הבית וגם בקיר תומך, כי בקומות מחסנים הם שברו קיר תומך והם עשו כאילו הכול בסדר, בלי אישור. וכך ככה הרבה הרבה פעמים. אז יכולים להגיד ולהשפיל אותנו ולהגיד שזה צרת עין. לא אכפת לי. אני גדלתי ב - 400 מטר בילדות שלי, אז אני לא, אין לי שום צרות עין, אבל נגיד שזו דמוקרטיה כדי לגנוב שטחים משותפים, אפילו עם המהנדסת אומרת אין להם מה לעשות בשביל זה. סליחה, כל מקום שזה של כולם זה של כולם. הם לא יכולים להגיד - הם לא יעשו כלום עם זה. אם אני רוצה לשים פה (לא ברור), או איזה ארון או משהו אני לא יכולה רק בגלל שהם גונבים. זה כאילו דמוקרטיה? סליחה, זה לא ככה. זה לא עובד ככה, ממש.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

לינדה ציפורה אסוס:

היה להם, משפט אחרון בבקשה. היה להם 30 יום כדי להגיד שהם לא מסכימים. ולמה אנחנו פה?

עו"ד שמואל פרלמוטר:

לא, זה משהו אחר. אני אסביר, אני רק אגיד רק אחדד לעניין, דבר אחד.

אליעזר ראובברגר:

משפט אחרון.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

שבניגוד למה שאומרים, לא הוסכם.

אליעזר ראובברגר:

הדברים מובנים לכולם.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

לא הוסכם, זה לא שהוסכם, לעניין החצר שתהיה משותפת, שתהפוך להיות פרטית ביחס לדברים, אם יקבלו יותר או דברים על זה כמובן התובעים יעמדו על מלוא זכויותיהם. אם יהיה, כל ההסכמה שהם מסכימים לדברים האחרים כמובן, זה עניין שמוכנים שלא יעשו שינויים מבחינת הדברים וישאירו את המצב כפי שהוא, למרות אופן הביצוע של מה שנעשה. עדיין ביחס לחצר המשותפת כמובן, הם עומדים על העניין שהיא תישאר משותפת, ואין שום סיבה שלא למנוע מהמבקשים

להשתמש בחצר, בחצר המשותפת ולקבוע שכל החצר המשותפת תהפוך להיות לשימוש המבקשים בלבד.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

היא יכולה להיות מטופחת גם כמשותפת,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה. הדיון הסתיים.

לינדה ציפורה אסוס:

הם יכולים להרוס, יכולים להרוס עוד יותר.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

לינדה ציפורה אסוס:

אם הם עושים עוד שיפוצים אז,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, הדיון הסתיים. ניכנס לדיון פנימי. שיהיה שנה טובה וכתובה וחתימה טובה לכולם.

לינדה ציפורה אסוס:

גם לכם,

עו"ד שמואל פרלמוטר:

זה שלך.

עו"ד שמואל פרלמוטר:

תודה רבה.

לינדה ציפורה אסוס:

אתם חברים כן כנראה. נכון? כן כל ישראל חברים חוץ מהשכנים, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

לינדה ציפורה אסוס:

בגלל זה, בגלל זה פוחדים שכולם מושחתים, רק בגלל שאתה נותן.

אליעזר ראוכברגר:

גברת, גברת בחוץ, בחוץ.

נלי צדוק:

כל ישראל חברים, חוץ מהשכנים.

אליעזר ראוכברגר:

מה היא אמרה?

לאה שובר:

כל ישראל חברים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

נלי צדוק:

כל ישראל חברים, חוץ מהשכנים.

לאה שובר:

חוץ מהשכנים.

עמנואל זלטס:

זה אגב משפט חזק.

אליעזר ראוכברגר:

מה אני אעשה? טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כשאתה רחוק אז אפשר להיות חבר שלך.

אליעזר ראוכברגר:

לאה, את רוצה להתייחס?

אריאל גולן:

מי שמתנגד גם מדבר איתי תוך כדי. לא, לא אמר כלום על זה. יושב ראש ועדת הערר לשעבר של הארנונה.

עמנואל זלטס:

כן, הוא היה בארנונה פה.

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לאה,

לאה שובר:

כן,

נלי צדוק:

מי? זה?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה להתייחס?

לאה שובר:

כן, מקור הזכויות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

לאה שובר:

מקור הזכויות לבקשה זה הקלה של 6 אחוז ועודפי זכויות. הם עשו בעצם חישוב של עודפי זכויות, כאשר על המגרש, על המגרש כאן יש 3 מבנים, כאשר על אחד מהבניינים יצא תב"ע חדשה. ברגע שיצא תב"ע חדשה הם לא יכולים לקבל את ה - , את ה - 6 אחוז את הזכויות. אז בעצם חילקו את זה רק לשתי, חילקו רק ל - 2 בניינים כך שיוצא שזה 20 מטר, 20 מטר כל דירה יכולה לקבל מכוח ההקלה ומכוח ה - 6 אחוז. הם קיבלו כאן גם עוד איזה שהם, עוד איזה שהם עודפי, כתב ויתור זכויות מאחד הדיירים בסך של, כמה?

אליעזר ראובברגר:

קודם כל השאלה האם באמת צריך שתי הבניינים או רק בניין אחד כמו שהוא טען, כמו שהמבקשים טענו. כי אז יש להם 9 מתוך 13. זה בסדר, זה הרוב הנדרש.

לאה שובר:

לגבי הסכמות אתה מדבר?

אליעזר ראובברגר:

לגבי הסכמות, כן.

יואל שבת:

המדיניות שלנו זה מכניסות, אבל מבחינת חוק המקרקעין זה קצת שונה. זה שטח משותף ל - ,

אליעזר ראובברגר:

אני מדבר על המדיניות שלנו. תמיד הולכים לפי המדיניות שלנו.

יואל שבת:

מדיניות,

אריאל גולן:

(לא ברור) עכשיו?

אליעזר ראובברגר:

אנחנו תמיד עושים לפי המדיניות שלנו. אז הוא אמר מהחלק השלישי זה תב"ע שונה, אני מבין שלא. אבל בחלק השני הוא טען שצריך גם ופה יש לו 9 מ - 13, רק מהצד הזה. השאלה אם זה מספיק?

יואל שבת:

אני שואל. קודם כול, על פניו כן. אבל מצד שני, אם יש עדיין אנשים שהם רוצים כן להשתמש בגינה ולא נשארת גינה, השאלה מה נשאר.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לו רוב, ולרוב נותנים.

יואל שבת:

לא, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לרוב נותנים לי להשתמש, ולא מגבילים אותי. אז מה הבעיה?

יואל שבת:

השאלה היא, השאלה היא מה נשאר, כי בסופו.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב אומרים, שהם יכולים להביא יותר חתימות.

יואל שבת:

לא, אין בעיה שיביאו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לגבי חוק המקרקעין,

יואל שבת:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי הפער ביני לבין חוק המקרקעין זה 66 לעומת 75. אז אם הוא יביא עוד חתימה אחת או חתימה וחצי יש לו כבר 75%,

אריאל גולן:

על משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יואל שבת:

מבחינה עקרונית, אני אומר מבחינה עקרונית,

אריאל גולן:

בסוף שכן או כלום.

אליעזר ראובברגר:

מה אפשר לעשות?

יואל שבת:

מבחינה עקרונית אני אומר.

אליעזר ראובברגר:

אם כולם נותנים לו, בוא. אז מה?

יואל שבת:

אין שטח, אין שטח גדול.

אליעזר ראובברגר:

הרוב נותנים לו. אז מה?

יואל שבת:

לא. זה שנותנים לו הרוב זה בסדר. זה כמו שאני אגיד אני נותן את המחסן שלי למישהו אחר.

אריאל גולן:

נכון,

יואל שבת:

אבל לא יכול להיות שאני אקח את המחסנים של כולם, ואני אעשה את המחסן אחד לכולם, בגלל ש
-, בגלל ששני שליש מסכימים לי, כי יש לי נגיד שליש,

אליעזר ראובברגר:

למה לא?

יואל שבת:

לא, יש לי שליש, כי יש לי שליש. מגיע להם מחסנים, זה שטח שהוא משותף. עכשיו אם יש פה מה שנקרא, יש פה מה שנקרא.

אליעזר ראובברגר:

אבל כל מה שאנחנו אומרים תמיד על שטח משותף, שצריך שני שליש, זה תמיד ככה.

יואל שבת:

נכון, זה כרטיס הכניסה, זה כרטיס הכניסה.

אליעזר ראובברגר:

לא, אבל זה גם כרטיס האישור, זה לא רק כרטיס הכניסה.

אריאל גולן:

בחוק למקרקעין הם רשאים להוציא,

אליעזר ראובברגר:

לא, אנחנו תמיד מאשרים, לפי רוב הם אומרים מה אפשר לעשות.

יואל שבת:

חוק המקרקעין,

אליעזר ראובברגר:

שילך לשכנים וישכנע אותם שלא. אם לא הצליח לשכנע אותם והשכנים מסכימים לוותר על חלקם, מה אני יכול לעשות?

יואל שבת:

זה עניין של מדיניות אנחנו באים ואומרים כרטיס הכניסה שלך להיכנס בשביל לפתוח לנו בקשה שיש לך איזשהו רוב כזה או אחר.

אליעזר ראובברגר:

נכון,

יואל שבת:

עכשיו חוק המקרקעין אומר 75 אחוז מכל בעלי הקרקע. בסדר? זה מה שאומר חוק המקרקעין. ועכשיו אם נשאר את זה בצד, אני אומר אוקי, מה נשאר? מה נשאר להשאר הדיירים בבנין, זו השאלה שאני שואל את עצמי כשאני מסתכל על הבקשה הזאת,

יהודה פרוידגר:

ואם, ואם יש ואם יש גג משותף ו - 80 אחוזים חותמים, שהם מוכנים שהוא יבנה על הגג, ולא נשאר מקום לאחרים, אי-אפשר? לא נותנים?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, נתנו תמיד. אותו דבר.

יהודה פרוידגר:

נותנים, שיבוא ה - 20%,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה הרוב המיעוט, זה (לא ברור).

יואל שבת:

אז אם תבוא 20%, הוא אמר עדיין אני רוצה ש - 20% בגג יישאר בשבילי, שיישאר לי לדוד מים או וואטאבר.

אריאל גולן:

לא, הוא מקבל פיצוי איזון.

יהודה פרוידגר:

רגע, השאלה אם צריך אז, התנגדות חיובית או, או, או פאסיבית. זה גם?

אריאל גולן:

לא, זה,

יהודה פרוידגר:

גם אם לא התנגדו,

אריאל גולן:

זה מנגנון של איזון,

יואל שבת:

אם לא התנגדת, אם לא התנגדת.

יהודה פרוידגר:

ו- 80 אחוז הסכימו,

יואל שבת:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

היית צריך לצעוק - לא, לא, אני לא מוכנה, ל – 10%,

יואל שבת:

נכון, עכשיו יש פה. יש פה משהו שנקרא התנגדות נחרצת ועיקשת,

יהודה פרוידגר:

אבל לא מהשכנים שאין להם חלק.

יואל שבת:

מה זה?

יהודה פרוידגר:

אז יש פה התנגדות מהשכנים שכאילו מפסידים את החלק הזה.

אריאל גולן:

כן,

יואל שבת:

כן,

יהודה פרוידגר:

הם אומרים, אנחנו רוצים את הגינה הזאת.

אריאל גולן:

כן,

יואל שבת:

כן, זה הם, זה הם, מה שאני נוגע להם, עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מראה לך שגם מתוך אלה שלא חתמו הם היחידים שמתנגדים.

יואל שבת:

יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז אם תיקח את זה ככה, אז זה לא שיש להם 66 אחוז, יש להם ככה תשעים אחוז,

יהודה פרוידגר:

לא, אז אפשר אולי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם צריך לראות מי בא ואומר שהוא רוצה חצר. בוא נאמר,

יואל שבת:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שמתוך ה - 13 היה לו שהיו לו 12. גם היית אומר אותו דבר?

יהודה פרוידגר:

לא, אני אומר מקסימום שיש להם.

אליעזר ראוכברגר:

כי כרגע אין מתנגדים אחרים. ודרך אגב, אם אתה שואל אותי אני מניח שהם ילכו לשכנים שלא חתמו, ואומרים להם בואו תצטרפו,

יהודה פרוידגר:

לא, יש לי רעיון,

אליעזר ראוכברגר:

והם לא הסכימו להם.

יהודה פרוידגר:

יש לי רעיון. כמה? כמה? כמה שכנים יש פה? על אחת כמה?

אליעזר ראוכברגר:

13.

יהודה פרוידגר:

13.

לאה שובר:

13.

יהודה פרוידגר:

אחד, אחד לא מתנגד אקטיבית,

אליעזר ראוכברגר:

אחד (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

אחד מתנגד אקטיבי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר.

יהודה פרוידגר:

אז הוא ישאיר לו,

אליעזר ראוכברגר:

או חתימות (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

עד שהוא ישאיר להם אחד חלקי 12 מחוץ לגדר,

אליעזר ראוכברגר:

13.

יהודה פרוידגר:

אחד חלקי 13 מחוץ לגדר, ויגיד הנה שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

בדיחה.

יהודה פרוידגר:

אבל זה מה שיש להם. על זה הם יכולים להתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יהודה פרוידגר:

השאר לא יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

זה כאילו בדיחה, כמה גודל החצר?

יהודה פרוידגר:

מה זה משנה? יגידו,

אליעזר ראוכברגר:

כמה גודל החצר?

יהודה פרוידגר:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה היא?

יהודה פרוידגר:

על זה זכותכם להתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה כמה זה?

לאה שובר:

102 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

102. לא, החצר, לא המוצמדת. מה שמוצמד אל תחשיבי, אל תחשיבי את המוצמד.

לאה שובר:

רגע, בסדר, בוא נבדוק. היא לא הפרידה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שמוצעת פרטי, פרטי זה אנחנו לא מדברים.

לאה שובר:

בערך 33 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

ומה יישאר להם?

לאה שובר:

בערך 70 מטר.

יהודה פרוידיגר:

2.5 מטר,

לאה שובר:

70 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

זה בדיחה.

יהודה פרוידיגר:

אבל זה יגיד להם, זה החלק שלכם,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו מגלשה, אפילו מגלשה לילד,

יהודה פרוידגר:

הוא יגיד להם,

אליעזר ראוכברגר:

עושים שמה.

יהודה פרוידגר:

אז הוא יכול להגיד להם, תשמעו, מגיע לכם 2.5 מטר, קחו, לא יודע, 20 אלף שקל, ושלוש.

אריאל גולן:

אתה יכול להביא סתם, אני עובר עכשיו על החוק, חוק המקרקעין באמת אומר 9 יכולים להוציא לטובת קנייה של רכוש אחר, אבל.

יהודה פרוידגר:

אם יש התנגדות.

אריאל גולן:

הוא אומר - בעל דירה מתנגד להחלטה שהתקבלה כאמור, בנייה מהותית יכול ללכת למפקח על המקרקעין.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שילכו למפקח, אין לי בעיה.

אריאל גולן:

זאת אומרת מבחינת החוק אנחנו זה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מסודרים,

אריאל גולן:

שני שלישי זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אריאל גולן:

75%,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל גם לפי מה שאומר יהודה, יהודה אומר משהו, משהו הגיוני,

אריאל גולן:

להשאיר לו את החלק שלו,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה בדיחה החלק שלו.

יהודה פרוידגר:

אתה רוצה, בסדר.

לאה שובר:

אנחנו יכולים להסיר גידור וריצוף, גידור. אנחנו יכולים להסיר את הגידור בעצם להגיד אוקי, אתם רוצים להשתמש, אני אעשה לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, נעשה את הגידור, למעט שניים וחצי מהם,

יהודה פרוידגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אפילו פחות,

יהודה פרוידגר:

להוציאו,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו פחות 30 מטר. לחלק ל - 13 זה אפילו פחות מ - 2.5,

יהודה פרוידגר:

2 ומשהו, 30 ומשהו,

אליעזר ראוכברגר:

2.30, 2.20, כן,

אריאל גולן:

זה היה ב – 30,

יהודה פרוידגר:

להוציא את זה מה - ,

אליעזר ראוכברגר:

2.25 משהו כזה,

יהודה פרוידגר:

להוציא (לא ברור), 1 חלקי 13,

אליעזר ראוכברגר:

נו, מה יהיה, יישאר לו בדיחה.

יהודה פרוידגר:

לא משנה, זה מה שמגיע לו, הוא יראה את זה,

יואל שבת:

איפה הדירה שלו היום? מאיפה הוא נכנס לדירה?

לאה שובר:

מפה.

נלי צדוק:

מכניסה, לא?

אליעזר ראוכברגר:

הנה,

יואל שבת:

אבל איך, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

הנה בצד השני.

יואל שבת:

לא, מאיפה?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן וייצמן:

מהצהוב שהוא בנוי שם זה הכשרת עבירה הצהוב.

לאה שובר:

לא, אתה שואל מאיפה ניגשים? כנראה ממפלס עליון יותר.

עמנואל זלטס:

איפה הכניסה לבניין?

יואל שבת:

איפה הכניסה לבית? כאילו מאיפה כולם עוברים? איך? איפה המדרגות?

יהודה פרוידגר:

לבניין?

יואל שבת:

כן,

יהודה פרוידגר:

הנה המדרגות,

עמנואל זלטס:

לכי לפה, לפה,

יואל שבת:

זה חדר שינה?

עמנואל זלטס:

יואל פה נכנסים, עולים פה.

לאה שובר:

רגע, אני מנסה,

יואל שבת:

לא, זה העליון,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, כאן כאן, פה תלכי לשמאלה, לא, תעלה למעלה,

עמנואל זלטס:

פה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה 740 שם, ליד המדרגות, כאן,

עמנואל זלטס:

נכנסים מפה, נכנסים,

לאה שובר:

יכול להיות שמאחורי, נראה את המפלס העליון יותר.

עמנואל זלטס:

תראי בחזית אולי.

יואל שבת:

רגע, הם גרים מעליו? הם גרים מעליו?

לאה שובר:

הם גרים שתיים מעליו. כנראה מפה זה הדלת.

יואל שבת:

אבל מאיפה הכניסה?

אריאל גולן:

איפה המדרגות של הבניין? הוא שואל.

יואל שבת:

כן, בדיוק מאיפה נכנסים, מאיפה הזרימה?

לאה שובר:

גרם מדרגות.

עמנואל זלטס:

זה נראה, זה נראה לא גרעין משותף,

יואל שבת:

כן, זה משהו כאילו כל אחד כאילו שיש לו איזה שהוא כניסה.

עמנואל זלטס:

כניסה פרטית,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שזה, איזה? איזה רחוב זה?

אריאל גולן:

נראה לי 5,

אליעזר ראוכברגר:

איזה רחוב זה?

לאה שובר:

הדף היומי,

אליעזר ראוכברגר:

אה, הדף היומי זה ככה, נכון.

לאה שובר:

כן, הם נכנסים.

אריאל גולן:

חיצוני,

אליעזר ראובברגר:

הדף היומי לכל אחד יש כניסה פרטית. נכון, הדף היומי זה ככה. הוא היה גר שמה, (לא ברור) שלך לשעבר, יהודה, שקדי.

יהודה פרוידגר:

כן?

אליעזר ראובברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

הוא לא התנגד.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב שהוא כבר לא גר שמה.

יהודה פרוידגר:

איפה זה?

אליעזר ראובברגר:

אתה יודע איפה זה ברמות,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

כן, (לא ברור) הוא עבר 80, לא? הוא מעל 80.

יהודה פרוידגר:

אבל איך שהוא התאושש מזה יחסית. אבל זה, לא לבקש כסף לכל מיני דברים.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא הגיע?

יהודה פרוידגר:

הוא יודע לבקש כסף לכל מיני דברים.

אליעזר ראוכברגר:

כן?

יהודה פרוידגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה וועדת כספים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כולם יודעים.

יהודה פרוידגר:

מה זה? אתה מכיר את זה? מה זה, זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אתה (לא ברור) את הסיפור עם בן גביר בממשלה?

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מטורף.

אריאל גולן:

מה שהוא אומר כסף? לא הבנתי איך זה.

אליעזר ראוכברגר:

26 מיליון שקל עשה בשלוש דקות, לא יודע,

עמנואל זלטס:

כאן, כאן נכנסים.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אם זה חוקי, לא חוקי, אבל סתם זה מעניין הקטע הזה.

אריאל גולן:

זה אמיתי כאילו?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע אם זה אמיתי, אין לי מושג.

יהודה פרוידגר:

כי הוא סיכם עם השרים את זה ממש להרגיז את.

לאה שובר:

הכניסה מהצד דרך מדרגות חיצוניות למי ששאל.

אליעזר ראוכברגר:

לך תדע.

לאה שובר:

יואל,

יהודה פרוידגר:

סמוטריץ' עושה הרמת כוסית,

יואל שבת:

מה? שמה?

לאה שובר:

הכניסה לדירה,

יהודה פרוידגר:

הרמת כוסית הוא מעביר לכם (לא ברור),

יואל שבת:

לא, הדיירים שנכנסים, נגיד אני דייר שגר מעל,

לאה שובר:

אתה רואה מדרגות חיצוניות,

נלי צדוק:

הנה יש מדרגות פה, השביל.

לאה שובר:

כאן וכאן.

יוחנן וייצמן:

הסקרים לא מטיבים עם סמוטריץ.

יואל שבת:

הוא גם ככה השתלט.

יהודה פרוידגר:

על המרכז, כי הוא רוצה להכניס.

לאה שובר:

כן, (לא ברור) הנה. הנה זה כאילו, פה.

(מדברים ביחד ברקע)

לאה שובר:

זה הגג רעפים, והקירוי של (לא ברור), לא יודעת אם אנחנו צריכים לאשר את זה.

אריאל גולן:

רעפים, בסדר, אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אילנית, מה את אומרת?

אריאל גולן:

הם לא התנגדו לזה גם כן לקירוי רעפים.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי הולך על הפתרון של יהודה.

יואל שבת:

שמה? להשאיר לו חתיכה?

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה לו 2.20 מטר, אני יודע משהו כזה.

יהודה פרוידגר:

כל מי שהתנגד, לא התנגד ופסיבי, אז הוא נכלל בתוך האחוזים שהוא הביא. שכאילו לא אכפת לו. יש אחד שהתנגד אקטיבי אז על החלק שמתנגד אקטיבי זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יחסית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל בשביל לסגור צריך הסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, את השאר לא לסגור, השאר יישאר פתוח, תוציאו את זה.

יואל שבת:

איפה זה יהיה, זה יהיה פה? זה יהיה פה? זה יהיה שם?

יהודה פרוידגר:

אז יש בהלכה, יש דיון, יש ברירה. אחרי שאתה משאיר לו אז הוא,

יואל שבת:

לא, אבל איפה?

יהודה פרוידגר:

תשאיר לו בקצה.

אריאל גולן:

צריך (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

יש לו ברירה, תסביר לו יש פה,

אריאל גולן:

תברור.

עמנואל זלטס:

יש ברירה, אין (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

יש ברירה, כן,

יואל שבת:

אני הייתי,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) הוא בסוף ייקנו ממנו את זה.

יואל שבת:

אני מבין את הרוב שיש פה, מבין גם את הצער של המתנגדים בהקשר הזה, הייתי אומר, אוקי, בסדר, נוציא להם את ההיתר אז איזו, בגלל שיש פה רוב, כי רוב בעלי הזכויות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

למפקח.

יהודה פרוידגר:

ילכו למפקח על בתים משותפים.

יואל שבת:

אבל אני אומר שבכל צורך או בכל עניין שירצו בעלי הזכויות כן להיכנס לחצר הזאת.

עמנואל זלטס:

בחלק המשותף.

יואל שבת:

לחלק המשותף, יהיה להם אפשרות מלאה להיכנס בכל שעה.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור),

יואל שבת:

מה?

עמנואל זלטס:

זה מה שיהיה פה מרחק.

אליעזר ראובברגר:

זה מה שיהיה.

יואל שבת:

אבל תשמע, זה שלהם.

יהודה פרוידגר:

זה כמו המסמר של גיזחא.

יואל שבת:

מה אתה רוצה?

לאה שובר:

אבל זה רק אם אתה תסיר את הגידור.

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא אומר, אומר שיקבע בתנאי בהיתר. שכשהם ירצו יתנו לי את המפתח של השער.

יואל שבת:

ברור.

נלי צדוק:

הוא אומר שהם לא הסכימו.

לאה שובר:

להלוות ביצים, הם לא מלווים,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי, אמרתי אני אמרתי אוי נו, רק בצורה.

יהודה פרוידגר:

זה המסמר של גיוחא. נו.

אריאל גולן:

מה לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא אומרים שלום בחדר המדרגות.

לאה שובר:

אני אמרתי,

יהודה פרוידגר:

אני אומר שבאמת אולי נשלח אותם למפקח על הבתים המשותפים.

לאה שובר:

או לבטל את השער.

יהודה פרוידגר:

שהיא תגיד איך מבחינה ביחסי שכנים לפתור את הבעיה, היא תגיד להם תשלמו להם 20 אלף שקל, תעשו שומה לקרקע ותשלמו להם אחר כך כ - 13.

יואל שבת:

צריכים (לא ברור) בהחלטה, שה - , שהטיפול בשטח הזה, הוא לא מפריע, ולא משנה כי הוא זה, את הגישה לבניינים, את המעברים.

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור, זה ברור.

יואל שבת:

הוא לא חוסם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל שבת:

הוא לא חוסם כי הוא זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור,

יואל שבת:

את המעברים.

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור, זה ברור,

יואל שבת:

גם לא עלתה איזושהי טענה בהקשר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יואל שבת:

אבל מצד שנייה בעניין הקנייני,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו צריכים להגיד דבר אחד, מאחר ויש פה,

יהודה פרוידגר:

לכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

מאחר ויש פה שני שליש הסכמות, וגם אלה שלא הסכימו בפועל עדיין לא התנגדו למעט אחד, ככה ש
- , על פניו יש פה לפחות, 90%, או מעל 90%, שהם או מסכימים, או ניטראליים, אז אנחנו מאשרים
להם את ה - , בקשה,

יהודה פרוידגר:

את הבקשה ואת ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

ואם יש להם טענה קניינית על זה, או טענה של תשלום, או תשלום,

אריאל גולן:

מפקחת.

אליעזר ראוכברגר:

אז שילכו למפקחת.

יהודה פרוידגר:

כן, יש להם,

אריאל גולן:

או לבית הדין,

אליעזר ראוכברגר:

או לבוררות מוסכמת,

יהודה פרוידגר:

על ה - 1 חלקי 13, שמגיע,

אליעזר ראוכברגר:

או בוררות מוסכמת, מה שהם רוצים, זהו,

יהודה פרוידגר:

שילכו לבוררות, או למפקחת על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

שהיא נפטרה.

לאה שובר:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אגב על הנושא, מה?

יהודה פרוידגר:

היא נפטרה היום.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

יהודה פרוידגר:

המפקחת על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

באמת?

יואל שבת:

הוא אמר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא הייתה חולה, והיא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא שמעתי.

יהודה פרוידגר:

היום.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אגב גם כשהוא בא לפה, הוא בהתחלה חשב (לא ברור) גג רעפים, אם זה היה רק פרגולה, הוא בכלל לא צריך היתר,

אריאל גולן:

כן, אבל לא התנגדו לזה,

יהודה פרוידגר:

כן,

אריאל גולן:

גם לא לרעפים. לא, הוא אמר אנחנו לא מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

גמגם. אוקי, מקובל! אז בעצם אנחנו דוחים את ההתנגדות, ומאשרים את הבקשה. אנחנו עוברים לתיק הבא, זה גם שלך? לאה, לא, נכון?

לאה שובר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, איפה אורית? תקרא לאורית, יש לנו 5 דקות אפילו. מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא היה בורר.

יהודה פרוידגר:

הוא היה בורר, בנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא (לא ברור) עכשיו אשתו.

יואל שבת:

בואי תתארגני לענות. תודה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראובברגר:

נלי דליה,

נלי צדוק:

כן,

אליעזר ראובברגר:

התיק יואל, התיק שהופץ עכשיו ממש לפני רבע שעה, חצי שעה, שמספרו 2019/534.1, זה בית ספר ללא כוונות רווח, זה חידוש היתר מספר 11/6502, בתיק הזה. בתיק הזה, בתיק הבינוי (לא ברור), עכשיו אנחנו, זה תיק בנייה של בית ספר, טכני בלבד להאריך את זה ל – 3 שנים נוספות, 3 שנים, נכון? יואל.

אריאל גולן:

מה זה, מה שמעל סדר היום?

אליעזר ראובברגר:

3 שנים, כן,

יואל שבת:

להשלים, להשלים ל – 6 שנים.

אליעזר ראובברגר:

משלים ל – 6 שנים, אז אנחנו מאשרים את הבקשה. אני הסכמתי להפיץ אותו, כי זה בית ספר, זה מבני ציבור, זה רק טכני לגמרי, החידוש היתר, ומכיוון שהוועדה הבאה היא רק בעוד כמה שבועות, אז הסכמתי להביא את זה מעל סדר היום, בפרוצדורה, בפרוצדורה הזאת, וזה מאושר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

המפקחת,

אליעזר ראובברגר:

בסדר? נלי,

נלי צדוק:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

רשמתם, טוב.

לאה שובר:

(לא ברור) מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר, אם יש לו טענות שילך למפקחת, זה עניין קנייני,

נלי צדוק:

הוא אמר טענות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מבינה? זה טענות קנייניות, שילכו למפקחת,

יואל שבת:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מבחינת תימוכין יש להם.

אליעזר ראוכברגר:

קראת לאורית?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

לאה שובר:

מה לגבי זה שהוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

לאה שובר:

יש להם חלק, אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

לאה שובר:

הוא אמר שיש 7 מתוך, מתוך 230 ברכוש המשותף לגבי החלוקה של השטחים.

אליעזר ראוכברגר:

על ה – 14 מטר?

לאה שובר:

אבל בעצם מה שקורה כאן ה - , יש תב"ע חדשה שבעצם (לא ברור) חלק מהדירות, כמוותית. מבחינה? זה צריך להיות שונה.

יואל שבת:

מעבירים את זה.

עמנואל זלטס:

פעם משרד הבריאות לא (לא ברור) כלום, לפני איזה שנתיים בערך הם אמרו, (לא ברור) הם רוצים, יותר קל.

אריאל גולן:

אתה אמרת שהיה רצה להוריד אותם מזה, אני יודע.

יהודה פרוידגר:

מה יכתבו שיכתבו מה? מטבח קדמי, מטבח הגשה?

אריאל גולן:

מטבח הגשה, מטבח חימום.

עמנואל זלטס:

מטבח מחמם.

יהודה פרוידגר:

מחמם.

עמנואל זלטס:

נכון, זה הוגדר מטבח,

יואל שבת:

כן, כן, כאילו בלי בישול, זה רק,

יהודה פרוידגר:

בלי בישול,

יואל שבת:

פלטות,

יהודה פרוידגר:

הם רצו, פתח אוורור מפה.

אליעזר ראוכברגר:

שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

אריאל גולן:

שנה טובה, כתיבה חתימה טובה.

יהודה פרוידגר:

שכל תפילותייך יתקבלו באהבה וברחמים.

לאה שובר:

יהודה,

אריאל גולן:

יהודה, מטבח של 100 מטר.

אורית רז:

לגבי המייל ששלחת לו. זה לפי הסדר. לפי הסדר.

עמנואל זלטס:

יוסי, הלכת בלי, חזרת עם.

יוסי חביליו:

טוב, שיש פה כמה צדיקים (לא ברור), תודה.

אריאל גולן:

כולם פה צדיקים,

עמנואל זלטס:

אני לא אגיד לך מה הם עשו דברים שמה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לכבות את המכשיר הקלטה, לשמוע מה דיברנו עליך?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, הוא היה בקשר עם ענבר גולשני, זה היה העסקים שלו.

יהודה פרוידיגר:

שהשכן בטח לא יתנגד,

אורית רז:

זה לא משנה, אנחנו נחליט אם לזמן התנגדות או לא,

עמנואל זלטס:

יכול להיות,

יהודה פרוידיגר:

בסדר. לא, בטח לזמן.

אורית רז:

אז לכן אני אומרת, לא, לקבל נקדם, אני אומרת לא, כי הם לא היחידים של ממ"ד שחזרו אחורה, יש לי עכשיו על קנה אולי 15 כאלה. שהם בתחתית של הרשימה, הם לא למעלה. בסדר? לכן אמרתי שכדאי מראש, כי זה לא.

סיום הדיון